

На [самия Тодоровденъ младежитъ които разполагатъ съ коне ги почистватъ, вплитатъ имъ опашките и гривите съ разноцвѣтни панделки, а на гърдите имъ окачватъ гerdани отъ едри синци. Съ така нагиздени коне тѣ отиватъ на сборището, дето става надпрепускването, следъ свършването на което конътъ, който е надпреварилъ другитѣ, е бивалъ укичванъ съ вѣнци и на връщане е вървялъ на чело на съперникитѣ си, придруженъ съ зурли и тѣпани. При пристигането въ кѣщи на вратата го е посрещала мома или невѣста съ бѣлъ котелъ пѣленъ съ прѣсна неначената вода, а по нѣкога и съ вино, съ което го напояватъ. У стопанина по тоя случай е ставалъ съборъ, дето старитѣ се черпили, а младигѣ играли хоро.

Въ софийско, следъ завръщане отъ надпрепускването, като се нахранятъ и си отпочинатъ, младежитѣ конници, особено ергенитѣ за женене, отиватъ на Домле. Домлето е коннишки набѣгъ по съседни села, особено по ония дето има хубави моми. При приближаването на такова село, конниците дигатъ голѣма врѣва, за да предизвестятъ за пристигането си, та да излязатъ хората, а особено момитѣ, да ги посрешнатъ. Въ самото село тѣ спиратъ предъ по-личнитѣ кѣщи и пѣятъ домларска пѣсень :

Св. Тодоръ коня кове —	Домле, Домле
На ливада, на зелена,	" "
Сестрица му клинци дава,	" "
Злато клинци, сребро плочи,	" "
Низъ ржкави, низъ свилени.	" "
„На ти, брайно, злато плочи,	" "
Злато плочи, сребро клинци,	" "
Да подковешъ добра коня,	" "
Да обидишъ Цибро поле,	" "
Да наберешъ росно цвѣте,	" "
Да увия до два вѣнци,	" "
Да ги туря въ шаренъ ковчегъ,	" "
Да ми свѣтятъ дароветѣ,	" "
Като слънце у бѣлъ Дунавъ	" "

Следъ като изредятъ набеязанитѣ села, дето тѣ пѣятъ, разиграватъ конетѣ си предъ погледа на момитѣ и събиратъ даръ отъ зърнени земледѣлчески произве-